

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

11/2020 - 34. vydání

Obsah

eRouška – Chráním sebe + chráním tebe!	3
Literární soutěž – Můj nejkrásnější zážitek	5
Halliwickova metoda plavání	7
Zajímavý koníček – Taekwondo	10
Můj nejzajímavější sportovní zážitek (část I)	14
Sport, který mě nezaujal a proč	17
Úvaha – Já a sport	19
Rozhovor se Zdeňkem Vráblíkem (4B) o hasičském sportu	22
Spinální jednotka při FN Brno	24
Bajka o myšákovci	26
Doba koronaviru a karantény (jarní období)	27
Recept	28
Poznej svého učitele	29
Vyslechni svého učitele... Tentokrát s Mgr. Miloslavou Živnou	30
Tajemný předmět	33
Rébus	34
Kronika aneb co se událo v naší škole za měsíce září-říjen a mimo ní	36
Kde nás najdete?	50

eRouška

Chráním sebe + chráním tebe!

Uživatelé eRoušky společně vytvářejí síť, která pomáhá efektivně čelit epidemii COVID-19.

1 Aplikace eRouška je k dispozici ke stažení na www.erouska.cz.

2 Aplikace používá Bluetooth LE a Apple/Google protokol pro rozpoznání blízkosti a uložení ostatních zařízení s nainstalovanou eRouškou.

3 Pro maximální zabezpečení dat eRouška neukládá osobní údaje. Zaznamenává pouze čas, blízkost a anonymní identifikátor. Nezná přitom vaši polohu.

4 Pokud se někdo nakazí a používá eRoušku, hygiena mu zašle unikátní kód. Ten mu v aplikaci odemkne možnost anonymně varovat ostatní uživatele.

5 eRouška zobrazí upozornění uživatelům, u kterých vyhodnotí, že byli s nakaženým po kritickou dobu v kontaktu.

6 Upozornění uživatele navede, jak má dále postupovat a jaká hygienická opatření má dodržovat.

Díky eRoušce můžeme včas a anonymně varovat ostatní lidi, kteří se mohli nakazit. Zabráníme tak dalšímu nevědomému šíření viru.

eRouška

Chraňte sebe i své
blízké s aplikací
eRouška

Aplikace eRouška si pamatuje další eRoušky, které jste potkali. Pokud potkáte nakaženého, eRouška vás na to upozorní. A vy tak můžete chránit ostatní.

STÁHNĚTE SI APLIKACI a zapojte se do boje proti epidemii COVID-19.

www.eRouska.cz

Každý rok snad všichni slavíme narozeniny. Já je slavím nejen v kruhu rodiny, ale většinou i s kamarády. Minulý rok jsem slavil kulaté – patnácté narozeniny. Vzhledem k tomu, že moje mamka má narozeniny jen o týden dřív než já, loňské narozeniny jsme se rozhodli oslavit společně. V součtu jsme slavili tzv. šedesáté narozeniny. Stanovili jsme tedy už v únoru datum oslavy a místo, kde se oslava bude konat. Já měl za úkol vyhotovit pozvánky. S mojí sestrou jsem začal chystat i náležitou výzdobu na tuto událost a přichystal jsem i program oslavy.

Čím víc se den D blížil, tím více od všech pozvaných jsem slyšel jedině: „Co by sis přál?“ nebo „Co by ti udělalo radost?“. No, co bych si přál, mi stejně nikdo určitě nedáte... Pomyslel jsem si.

Den oslavy se blížil. Nenápadně jsem sledoval, zda přeci jen neuslyším nějakou indicii, která bude znamenat, že ten můj dárek, který si tak přeji, přeci jen dostanu. Jen jsem zaslechl něco o dortu, oblečení, ale poznámku na téma notebook... Prostě nic. A ještě ke všemu mi najednou ten můj starý počítač jednoho květnového dne umřel.

Hrůza! Co teď budu dělat? „No, tak můžeš využívat do školy můj pracovní“, řekl táta. Tragédie! Neví, že do školy to tak nehoří, jako spíš moje videohra Bendy and the Ink Machine. Má vyjít nová aktualizace hry! Co budu dělat?

A oslava byla tu. Po pátečním vyučování jsme všichni odjeli na chatu, kde se oslava konala. „Tati, můžu si půjčit tvůj počítač?“, zeptal jsem se a i z pohledu jsem poznal odpověď: „Ne, na co?“. Zklamání, ale zároveň taková ta nervozita, co se bude dít, radost z toho, že na oslavu dorazí i známí, se kterými se nevidíme moc často... No prostě co se dá dělat. Nebylo moc času. Než dojedou hosté, je potřeba dochystat výzdobu, nachystat improvizovaný taneční parket, kde bude stát DJ pult a kde budu pouštět hudbu. Naštěstí jsem si hudbu stáhl z počítače na disk a uložil.

A už je to tu! Hosté dojeli. Ještě hosty rychle ubytovat, někteří zůstávají až do neděle, a už se může rozjet zábava. Byl jsem na pochybách. Když jsem viděl, jak všichni drží v ruce květiny

a dárkové tašky velikosti maximálně A4, pochyby narůstaly. Špalír asi čtyřiceti gratulantů stojí v řadě a už to začíná. No tak výběrem čokolády, bonboniéry, obálky s gratulací. Konečně něco, co se mi líbí. Kamarádi mi dali profesionální luk a šípy. Nebude nuda!

A najednou se ke mně otáčí mamka, vedle ní stojí tatka se sestrou a já za jejich zády vidím na servírovacím stolku nádherný třípatrový dort, potažený marcipánem s obrázky a motivy z mé oblíbené videohry. Dokonce nahoře na dortu je i postavička Bendyho z této

hry. A v tu chvíli mi tatka říká: „Tak ti, my všichni, z celého srdce přejeme, jen to nejlepší k narozeninám a tady máš od nás dárek“. Tu od DJ pultu začala hrát moje oblíbená písnička a za zády rodičů jsem uviděl krabici s mým novým notebookem. Byl to prostě ten nejúžasnější den za patnáct let života. Mimo toho hobla, kterého jsem od těch čtyřiceti hostů dostal.

Co mi dala Halliwickova metoda plavání?

Když jsme se ve druhém ročníku bavili se spolužáky o nových předmětech, které přibudou s příchodem 3. ročníku, padlo tam plavání. Byla jsem zděšena. Plavání ve 25m bazénu sem a tam? Na to jsem nikdy moc fyzicky zdatná nebyla. Jenže to není jen obyčejné plavání. Je to Halliwickova metoda plavání. A co že je to vlastně ta Halliwickova metoda? „Halliwickova metoda plavání je metoda primárně určena pro plaveckou výuku osob s postižením. Využití metody je však mnohem širší. Souhrnně lze říci, že ji můžeme využít všude tam, kde se objeví problém s pobytem či pohybem ve vodě. Jde tedy např. o anxiózní pocity (stavy úzkosti) z vodního prostředí, pro prvotní seznámení s vodou a jejími specifiky, při plavání seniorů, v rehabilitačních zařízeních apod.“ – Něco takového jsme si vyhledali na internetu. No, byli jsme z toho všichni hodně nesví a zajímalo nás, jak to asi bude probíhat.

A tak přišel 3. ročník, a s ním i první hodina Halliwickovy metody. Byla jsem velmi nervózní, nikdo nevěděl, co se od ní bude očekávat. Ale s pomocí, vysvětlením a skvělým přístupem naší paní profesorky Matějkové, jsem postupem času zjistila, že to přece jen nebude tak špatné. Ve vodě jsem si „našla své místo“ a cítila jsem se v ní zase dobře.

Během několika hodin jsme se naučili několik nových metod, jak správně pracovat s klientem ve vodě. Ať už vstupy do bazénu nebo výstupy. Také různá dechová cvičení, rotace, turbulence. To vše jsme si vyzkoušeli vzájemně na sobě, abychom i my věděli, jak se bude klient s námi cítit. Hráli jsme i několik her přizpůsobené přímo na naši výuku, například rybičky a rybáři, hra na babu. Ale nejvíce mě bavila hra slunce-voda-vítr, ve které jde o transversální rotace, vztlak těla na hladině a dechová cvičení.

Myslím, že jsme se toho všichni nakonec zhostili velmi dobře. Byla jsem hodně zvědavá na jedny z posledních hodin, kdy opravdu přijedou klienti a my se o ně během pobytu ve vodě budeme starat a aktivizovat je. Bohužel, vzhledem k probíhající situaci kolem koronaviru, se to nakonec neuskutečnilo. Ale to nevadí, do budoucna už všichni víme, jak s klientem zacházet bezpečně.

Tyto hodiny velice obohatily celý můj školní rok, byla to opravdu zajímavá zkušenost a hlavně jsme získali nové dovednosti. Teď už vím, že jde hlavně o to, aby měl klient z vody radost, nikoli strach a užil si to. Na hodiny Halliwicka budu moc ráda vzpomínat.

V hodinách jsme se naučili, jak pracovat ve vodě s lidmi s různými druhy postižení. Vyzkoušeli jsme si aktivity, které lze hrát v bazénu. Každý z nás si pak měl připravit program

na 20 minut a sami jsme si vyzkoušeli vést hodinu. Výuka nás bavila a užili jsme si při ní spoustu zábavy.

Tento předmět jsme absolvovali ve třetím ročníku, ale díky covidu jsme jej nedokončili. Víceméně se mi líbil, bylo to zajímavé oživení oproti klasickým předmětům. Jednou za 14 dní jsme chodili do bazénu na Kraví Horu, kde tento předmět probíhal. Je celkem škoda, že jsme nepracovali s handicapovanými klienty a všechny metody jsme si zkoušeli pouze sami na sobě.

Výuka Halliwicka byla zajímavá. Bavily mě hry i cvičení, nejvíce „Lachtani na ledovcích“. Problém mi ze začátku dělaly úplné rotace, protože se neumím potápět bez zacpání nosu. Na výuce bych nic neměnila.

Halliwick jako takový se mi líbil, je to zajímavý způsob jak aktivizovat klienty i jiným způsobem než mohou být zvyklí. Líbilo se mi, co jsme tam dělali, výstupy a vstupy, různé hry. Spolupráce ostatních ve třídě byla taky dostatečná, aby to byl příjemný zážitek.

Obecně se mi tyto hodiny líbily, jediné co mi vadilo, že voda byla vždy až moc studená a zážitek nebyl tak příjemný, jak mohl být.

Jsem ráda, že jsme měli obohacenou výuku právě Halliwickovou metodou plavání. Je to skvělý koncept, který umožňuje handicapovaným lidem obohatit jejich život a dává jim možnost chodit do bazénu. Klient má k sobě vždy asistenta, který je mu oporou a pomáhá mu k docílení toho, aby se vody nebál, ale měl z ní radost. Je to dobré i na prolomení ledů a získání větší důvěry mezi klientem a asistentem. Asistent se také snaží klienta, pokud je to možné, co nejméně podpírat, aby byl klient ve vodě co nejvíce samostatný.

Myslím si, že Halliwickova metoda plavání naučí studenty, jak umožnit handicapovaným lidem pohyb ve vodě, a jak je důležitá správná technika a důvěra mezi asistentem a klientem. Na této metodě se mi líbily aktivity, které jsme dělali ve skupině, například: v zástupu, v kruhu anebo v řadě. Dále se mi líbily hry například: honičky, slunce vítr, déšť. Moc mě nebavily rotace a turbulence ale hlavně z důvodu pohodlí, protože nemám ráda ponořenou hlavu. Dle mého názoru by bylo lepší, aby na konci, kdy studenti umí techniku této metody, byli klienty handicapovaní lidé, ne spolužáci. Dále bych neměnila nic, protože si myslím, že čas určený na

tento předmět je vyhovující k prováděným úkonům a celková náplň této hodiny byla dostačující a pestrá.

Co podle mi dala tato výuka? Je to těžké, asi bych řekla, že mi dala nový rozhled a nové možnosti k mému vzdělání. Dále mi také dala jakousi zkušenost a díky této výuce jsem se naučila spoustu věcí.

Co mě na tomto předmětu bavilo? Opět je to těžké nějak popsat, ale nejvíc mě bavilo to cvičení a zkoušení si manipulace s klientem. Různé cviky a hry byly hodně poučné.

Co mě na tomto předmětu nebavilo? Říct, že mě něco nebavilo, se nedá. Jediné, co mi trochu vadilo, bylo to, že jsme tento předmět měli jednou za dva týdny, protože mě bavil a hodně jsme se zasmáli.

Co bych na tomto předmětu změnila? Asi nic, s paní profesorkou Matějkovou to bylo dobré. Umí dobře vysvětlit pojmy a vše názorně ukázat.

Především to byla zajímavá zkušenost jak pracovat s handicapovanými lidmi, kteří díky těmto metodám nepřijdou o šanci, jak se dostat do vody a zaplavat si.

Pozitiva: mimo školu, žádné psaní, úplně něco nového.

Negativa: lehce zbytečné, protože z mého pohledu málo v zařízeních používané.

Haliwickova metoda plavání se mi docela líbila. Bohužel jsme si sami nemohli zkusit dopomoc klientům. Nejvíce se mi líbily společně hry jako slunce, déšť, vítr. Neměla jsem ráda rotace.

Plavání se mi líbilo. Byla to zábava, ale někdy to bylo i trochu náročné. Mrzelo mě, že jsme nestihli plavání s opravdu handicapovanými. Což by bylo zase o něčem jiném, než si to zkusit jen na sobě. Jinak to byla moc dobrá zkušenost a přijde mi, že toho umíme čím dál tím víc.

Taekwon-do je korejské bojové umění sebeobrany beze zbraně. Bylo vytvořeno a popsáno generálem Choi Hong-hi, který tak zkombinoval své mnohaleté zkušenosti s korejským Taek Kyun a japonským karate spolu se znalostí moderní fyziky do nového umění. Toto umění bylo poprvé oficiálně pojmenováno a představeno veřejnosti 11. 4. 1955 v jihokorejském Soulu jako Taekwon-do – cesta nohou a rukou. Pro své propracované techniky kopů a úderů se rychle rozšířil do celého světa. V české republice se Taekwon-do vyučuje od roku 1987 a to především díky úsilí velmistra Hwang Ho-yong, který zde působí dodnes. V současnosti je Taekwon-do považováno za jedno z nejsilnějších a nejúčinnějších bojových systémů.

Slovo Taekwon-do se skládá ze tří částí a to: „tae“, „kwon“ a „do“. První část „tae“ znázorňuje všechny techniky, které se provádějí nohou, druhá část „kwon“ naopak zastupuje všechny techniky a práci rukama. Poslední část „do“ symbolizuje jakousi cestu mezi tělesnou a duševní stránkou člověka a znázorňuje tak opravdové umění taekwon-do.

Začala jsem s Taekwondem před dvěma lety, rozhodla jsem se pro tohle bojové umění, protože se v něm naučíte vše včetně sebeobrany, navíc jsem chtěla zhubnout a chtěla jsem ještě zlepšit kondici a díky tomu jsem tak zhubla 12 kg. Umět sebeobranu je dobrá věc, protože jsem dřív byla hodně šikanována za moji rasu, chtěla jsem ještě zlepšit kondici.

Toto bojové umění mě hodně zaujalo a na tréninky chodím každý den, kde jsem 2-3 hodiny. Míváme tréninky jak kondiční, tak bojové (sparringy), na tréninku se učíme techniky, sebeobranu a kopy, directy.

Chodím také na závody nejvíce jak to jde, za necelých rok jsem vyhrála 11 medailí včetně poháru. Z toho mám 3 zlaté, 5 stříbrných a 4 bronzové.

Vyhrála jsem pohár města Brna ve své kategorii, jako nejúspěšnější seniorka. Potom jsem vyhrála mistrovství ČR a 2 zlaté medaile v Maďarsku ve fightech (sparringy) ve svojí kategorii.

Máme dohromady 20 pásků, začíná se na bílém, potom je bíložlutý, žlutý, žlutozelený, zelený, zelenomodrý, modrý, modročervený, červený, červenočerný a černých máme od 1-9 Danu.

Já mám zatím za necelé 2 roky zelený pásek, což je relativně hodně dobré, někteří trénují déle než já a mají zatím jenom žlutý pásek. Na konci března budu dělat zkoušky na modrý pásek.

Teď na tréninku někdy trénuji nováčky. Chytla jsem se taekwonda hodně a myslím, že je to dobré bojové umění pro lidi, kteří chtějí zlepšit kondici. Zkoušela jsem také jiné bojové sporty, jako např. kickbox, muaythai, ale nevydrželo mi to tak dlouho, jako taekwondo. Budu ráda, kdyby mi zalíbení v taekwondu vydrželo až do černého pásku.

Kdyby jste měli zájem, tak nebojte a přijďte na náš trénink, ráda vás tam uvidím.

NÁBOR TAEKWONDO

+420 602 756 704

l.machan@volny.cz

www.tdkbrno.cz

Tělocvična Cejl 61, Brno

TRÉNINKY POD VEDENÍM MISTRA SVĚTA A EVROPY LIBORA MACHÁŇĚ VI. DAN

- Muže i ženy ve věku od 5-99let
- Zlepšení fyzické kondice
- Tréninky v super kolektvu
- Osvojení si technik sebeobrany
- Tréninky ve vlastní tělocvičně
- Náuka dle zásad TDK ITF

Soleta
VÝROBA VLAJEK

ACMARK

Posadťese.cz
židle/stoly/nábytek

Jihomoravský kraj

BRNO

Můj nejzajímavější sportovní zážitek (část 1)

Autor: Žáci 4C (školní rok 2019/2020)

Můj nejzajímavější sportovní zážitek se odehrál před pár lety při zkoušení nové sestavy amatérské atletiky na koni. Bylo mi asi 15 let a byla jsem dost odvážná a chtěla jsem zkoušet riskantní věci. Na rozdíl od teď jsem se ničeho nebála – to taky byla chyba. S mojí trenérkou jsme jely k rybníku, kde bylo dost místa a tím pádem skvělé pro trénink. Začaly jsme rozcvičkou koně, lonžování a podobně. Všechno probíhalo tak jak mělo, můj kůň Lady skvěle poslouchala a taky se z počátku nejevil nejmenší problém. Tak jsme se vrhly na sestavu. Nejdříve jsme zkoušely nasednutí na koně za jízdy a poté si ze sedu stoupnout. Trénovaly jsme jen toto asi půl hodiny, protože mně dělala rovnováha velký problém. Když jsme měly za sebou začátek, přišla horší ta část. Měla jsem si ze sedu stoupnout a udělat holubičku, když kůň šel. Napoprvé ani napodruhé se mi to nepovedlo a trenérka mi chtěla ukázat, kde dělám chybu. Když jsem to zkoušela znova, hodila jsem si lonžku za záda aby mi tam nezavazela. A co se asi mohlo stát? Moje osudová chyba. Ani jedna z nás si nevšimla, že Lady má blbě připnuté udidlo. Na první pohled to opravdu vidět nebylo, protože skvěle celou dobu poslouchala. Ale když jsem na ní opět vylezla a měla lonžku za zády, tak se splasila. Rozeběhla se pryč a lonžka, kterou jsem měla za zády se mi při pádu obmotala kolem krku. Lady pořád běžela a tahala mě za sebou. V tu chvíli jsem byla opravdu v šoku. Kdyby ji nějací kolemjdoucí nechytili, už tu asi nejsem. Byl to strašný zážitek ale asi jeden z nejzajímavějších. Doteď vzpomínám, jak jsem byla otřesená, celá od krve a na krku jsem měla obrys od škrčení hrozně dlouhou dobu. Styděla jsem se za svou vlastní chybu. Od té doby jsem v životě celkem dost opatrná, znovu bych to zažít nechtěla.

Když se zamyslím nad svým nejlepším sportovním zážitkem, tak vlastně ani nevím který vybrat, protože jich je hodně a každý byl pro mě něčím výjimečný. Vyberu si ale zážitek, který byl na horách na kterých jsem byla 27. 1. 2018. Jela jsem na hory poprvé, takže jsem se velmi těšila, protože mě čekalo něco nového. Na hory jsem jela se svým bývalým přítelem a jeho rodinou a byl to opravdu super výlet plný vtipných zážitků, na které moc ráda vzpomínám. Jak už jsem psala, na hory jsem jela poprvé, takže jsem neuměla jezdit ani na lyžích a ani na snowboardu, takže už asi víte proč říkám, že to byl výlet plný vtipných zážitků.

Rozhodla jsem se tedy zkusit snowboard, i když jsem věděla, že pro někoho, kdo v životě nebyl na horách a ani nelyžoval, to bude velmi těžké. No a taky bylo! Řekla bych, že jsem víc padala na zadek, než že bych sjížděla svah, jako nějaký profesionál. Byly chvíle, kdy jsem ztrácela i všechnu svou trpělivost, protože co si budeme... Bylo to vážně náročné.

Ale jsem moc ráda, že jsem měla možnost podívat se na hory a zkusit si snowboard a doufám, že třeba někdy budu moci zkusit lyže. Třeba mi to na nich půjde i lépe.

Tak jako každý rok se konaly různé soutěže ve volejbale. Tehdy jsem hrála za kadetky. Naším cílem bylo vyhrát všechny soutěže, které se konaly po různých městech. Úkolem bylo rozlosování skupin a ten, kdo porazí všechny ve skupině, pojede na Mistrovství České republiky.

Naše skupina byla velmi silná a ani jsme s holčkama nedoufaly, že by jsme mohly vyhrát. Naše tréninky byly velmi intenzivní a tvrdé. Tréninky jsme mívaly 4x týdně. Za týden se blížil první zápas v Brně. Byly jsme skvělý tým a věřily jsme si, nejdůležitější bylo mít taky přísného, ale zároveň vám i celému týmu blízkého trenéra. A to my jsme měly. Poslední tréninky jsme trénovaly intenzivněji víc a víc. Běhy, skoky, smeče a bloky. Ten kdo měl velkou ránu, trénoval sílu a hlavně taktiky smečů a rozběhy. Ten kdo zase měl dobrý výskok, trénoval blokování a výskoky co nevyš. A poslední byl ten, kdo uměl co nejpřesněji nahrát. Ten zase trénoval nahrávání ostatním smečařům, blokařům. Všechno se to krásně propojovalo. Ale stačilo to, abychom vyhrály? Postupem času, jsme začaly myslet, že ano.

Zápasy probíhaly a my zatím vyhrávaly. Poslední zápas byl velmi těžký, ale jak zázrakem jsme ho vyhrály a to znamenalo postup. No mohly jsme být ještě víc šťastnější? Den před tím než jsme měly odjíždět na mistrovství jsme měly ještě jeden trénink. Byla jsem do toho tak zapálená, až jsem si zvrtila kotník. Mohlo snad být něco víc, co by mě mohlo naštvat? Myslím si, že ne. Náš tým přišel o smečaře a tenkrát jsme zrovna v ten čas na tom byly tak hrozně, že jsme neměly náhradního, který by byl s námi sehraný. Musely jsme vzít holku s mladší skupiny. Já jsem jela alespoň jako fanoušek.

Už to nebyly zápasy jako předtím. Skupiny byly o hodně silnější a trénovanější. Naše holky byly hodně nervozní a bylo to poznat. Došlo i k různým hádkám.

V mistrovství jsme se neumístily na předních místech, ale byl to pro nás velký zážitek a ponaučení.

Každý rok se u nás na vesnici pořádá „Arnoštova 50“. Je to akce, kdy se chodí dva okruhy a to jeden 20-25 kilometrů a druhý 50 kilometrů. Jelikož trekking mám moc ráda, rozhodla jsem se, že půjdu ten rok s nimi.

Den před tím jsem měla hrozný strach. Od malička jsem zvyklá chodit delší trasy, po horách a skoro každý den jsem ušla minimálně 10 kilometrů, ať už pěšky od koní na autobus nebo na procházce po lese. Ale takhle dlouhou túru jsem nikdy nešla a pořád jsem si nebyla jistá, zda mám jít. Říkala jsem si, co když to nezvládnou a v půlce cesty už nebudu moci jít? Co když se mně udělají puchýře a nebudu moci chodit a bude to bolet? Ale měla jsem

rozšlápnuté trekkingové boty, tak jsem se toho bála méně.

Tu noc jsem nespala. Byla jsem hrozně nervozní a zároveň natěšená. Ráno jsem si nachystala pořádnou svačinu, pití a nějakou čokoládu na dodání energie. Sraz jsme měli v 8 hodin před hospodou a já šla ještě s kamarádkou a jejím přítelem. Ten rok se nás sešlo asi 12.

Vyšli jsme tedy z Vranova v 8 hodin a šli na Útěchov. Bylo velké teplo, takže jsme šli v tílku a kratásech. Útěchov jsme prošli po silnici až na cestu vedoucí do Bílovic nad Svitavou. Je tam krásná zpevněná cesta. Došli jsme na sokolovnu a tam jsme se občerstvili. Ale já byla vyžděšená. Začala jsem cítit nohy a říkala jsem si, že to po 9 kilometrech není možný, že už mě bolí nohy. To nemohu ujít ještě dalších 40 kilometrů.

V Bílovicích se od nás odpojili 4 lidi, takže nás zbylo 8. Šli jsme dlouhý kopec na Hády. Prošli jsme krásnou chráněnou rezervací a pokračovali k rybníku pod Ochozem, kde jsme měli další zastávku. Tam jsme se trošku zregenerovali. Nohy si odpočinuly od bot a my mohli pokračovat dál do Ochozu. Bylo veliké vedro a další půl hodiny jsme museli šlapat pod sluncem. Do lesa jsme se dostali až v serpentýnách pod Babicemi, kde jsme se konečně dostali trochu do chladna. V Babicích byla další zastávka, kde jsme se osvěžili a pokračovali na rozhlednu nad Adamovem. A já byla velice spokojená. Chytla jsem takzvanou druhou mízu a šlapala jsem jak divá. Vyběhla jsem ještě nahoru na rozhlednu Alexandrovku, ale nebyl moc pěkný výhled. V Adamově se od nás odpojili další 2 lidi a chlapi šli ještě na pivo v Adamově, aby došli zbytek kilometrů až domů. V tu dobu jsem byla tak čilá, že jsem byla schopná jít ještě dále.

Na Vranov jsme se vraceli starou úzkou lesní cestou. Tam už pomalu začala odpadávat kamarádka i s přítelem. Já se ale držela a spolu se mnou ještě 3 chlapi. Když jsme došli na zpevněnější cestu, začali jsme se hecovat. Já jsem držela partu s Pavlem, který neměl hůlky tak jako já a závodili jsme s Liborem a Oldou s hůlkama. Nakonec jsme je trumfli a Libor, který chodí Kudrnu okolo Brna prohlásil, že jsem na tuhle 100 kilometrovou túru adept.

Došli jsme zpět do hospody, kde byl náš start v 8 večer a organizátor Pavel byl nadšen. Nevěřil, že to ujdu a já jsem byla šťastná jak blecha, že jsem to zvládla, i když jsem si nevěřila. Další rok jsem šla znovu, ale to už jsme šli pouze 4. Šlo se do Černé Hory, na Žernovník, do Skaličky a na Lipůvku a zpět na Vranov. Šli jsme velice rychle a nezastavovali jsme se tolik, jak minulý rok, takže jsme byli na Vranově o pár hodin dříve a došli jsme skupinku, která šla pouze 20 kilometrů.

Doufám, že i přes nynější situaci nebude akce odložena, ale půjde se znovu. Miluji chůzi a věřím, že jednou trumfnu i tu „stovku okolo Brna“.

Sport, který mě nezaujal a proč

Autor: Žáci 4C (školní rok 2019/2020)

Na začátek bych ráda uvedla, že takových sportů je pro mě mnoho, ale nejvíce pro mě nezajímavým sportem je florbal. Je to taková ta laciná kopie hokeje, nechci tímto nikoho urazit, ale bohužel tento sport na mě takto působí.

Na základní škole jsem moc nemusela volejbal a to mi zůstalo, ale když nás nutili do florbalu, bylo to pro mě bylo šílené, protože jsme na to měli uzpůsobenou tělocvičnu, takže jsme se i dost naběhali, zvláště když jsme byli rozdělení na skupiny holky/kluci.

Myslím si, že taková ta nechuť k tomuto sportu plyne z toho, že když jsem jezdila domů ze školy, tak se mou jezdili různí kluci na trénink florbalu na Lesné. Byli vždy takoví divní, ale jak jezdili zpátky domů, tak to bylo ještě horší, protože třeba v létě to v tom autobuse tak zapáchalo, že se nedalo ani dýchat. Je to sice pochopitelné, sportovali. To ano, ale z batohu jim trčely ty jejich florbalky, a tak se to ve mně nějak asi zabudovalo.

Na závěr bych chtěla říci, že jsem ráda, že v naší nové škole nemáme pořádný prostor na tento sport a proto se víc uchylujeme k volejbalu, ale když nám náš pan učitel dovolí hrát místo toho přehazku, tak jsem moc spokojená. Takže jsme mu vlastně moc vděční, že nás nenutí hrát tento sport. Ale je jasné, že základy musíme nějaké mít, ale je to opravdu nutné i u tohoto sportu?

Když se tak zamyslím nad tím, který sport mě nezaujal a proč, tak je to docela těžké. Já osobně moc sportovní typ nejsem, jediný sport který mě kdy zaujal, byl tanec a gymnastika. Je hodně sportů které mě nezaujaly a hlavně je to třeba volejbal. Ten přímo nesnáším, a to z jednoho prostého důvodu, a to je ten, že jsme ho hrály neustále každou hodinu v tělesné výchově na základní škole a na tělesnou výchovu jsme měli takovou starší učitelku, která v mládí volejbal hrála a vždy, když jsme jej hráli a někdo udělal nějakou chybu nebo mu nevyšlo podání, tak byla nepřičetná a rozdávala pětky. Nesnáším volejbal také proto, že mám strach z toho míče. Jednou na mě totiž spadl při hře a měla jsem nalomený ukazováček na pravé ruce, taky mi jednou spadl na hlavu a dost to bolelo. Od té doby nemám celkově ráda jakékoliv míčové sporty, hry a když nemusím tak nic takového nehraji. Zkrátka sport není nic pro mě. Občas si jdu zacvičit do posilovny a to je vše. Takže to jsou důvody, proč mě nezaujal konkrétně volejbal a proč.

Asi nejméně mě nadchly sporty jako je florbal, přehazka, badminton a v první řadě fotbal. Všeobecně mi tyto sporty přijdou nudné a nezáživné. A proč fotbal vlastně nemám ráda? Hráči se chovají jako primadony na hřišti i v životě. Neustále při hře simulují. Fanoušci jsou

naprosto nesoudní a nejde jim o fotbal. Ve fotbale se točí velké peníze a vlastně už nejde o sport, ale o business (ale to asi většinou u všech sportů). Sporné situace se nedají zkontrolovat na videu. V televizi dávají pořád fotbal, ale ke koukání to moc není. Nejsou tam napínavé ani akční situace. Málo střel na bránu, jen se honí přes velké hřiště. Tak to vidím já.

Který sport mě nezaujal? Rozhodně je to golf. Je to prostě divný sport. Nechápu ho. Nemůžu pochopit co na tom hráče baví, když si to vezmeme, jen jezdí po trati v golfovém vozíku a odpalují míčky, nic jiného se u toho sportu nedělá.

Kdyby aspoň utíkali nebo dělali cokoliv, ale u toho se jen prostě stojí. Hádají se i o tom, jakou rychlostí letěl míček a že použili špatnouhůlu. Nevím ani jak se tomu říká. A když jsme u té hůlky, tak jich tam podle mého názoru mají zbytečně moc a stejně používají jen jednu. Takže podle mě je to nejhorší a nejnudnější sport.

Když přemýšlím nad tím, který sport mě nikdy nezaujal, musím se přiznat, že není jen jeden. Pro mě nejméně zajímavým sportem je určitě volejbal. Proč mi přijde nejméně zajímavý? Je to z toho důvodu, že můj otec tenhle sport miloval a jako malou mě rodiče nutili volejbal hrát. Nikdy to nebylo nic pro mě, stokrát raději jsem vždy hrála jakoukoliv jinou míčovou hru a rozhodně jsem volejbal nikdy nedokázala prožívat. Myslím si, že jakmile je člověk od dítěte nucený k nějakému sportu, ten sport se mu dřív nebo později zprotiví, nebo alespoň u mne to tak vždy bylo.

Dalším sportem, který mě nezaujal je určitě lyžování, ke kterému jsem stejně tak jako k volejbalu, byla od mala nucená. Všichni moji kamarádi byli vždy nadšení z lyžování či snowboardování, ale mě to vždy bavilo jen jako malou, ale ne že by mě bavilo lyžování, ale spíš se mi líbila pochvala od mého otce, když jsem ve třech letech poprvé sama dokázala sjet modrou sjezdovku a já na sebe sama byla pyšná. Postupem času se mi lyžování znechutilo a přišlo mi nezajímavé.

Další sport, o kterém mohu říci v podstatě to stejné jako o lyžování a volejbalu, je jízda na kolečkových bruslích. Jízda na kolečkových bruslích je nejen sport, který mě nezaujal, ale sport, který je můj úhlavní nepřítel. Téměř pokaždé co jsem jela na kolečkových bruslích, jsem si udělala nějaký nezapomenutelný úraz.

Poslední sport, který mě nikdy nezaujal je zumba. Zumbu jsem chodila dělat téměř půl roku a doslova každý trénink pro mě byl utrpení. Tančení mě vždy bavilo, ale zumba mi nikdy nepřišla ničím zajímavá a tančila jsem ji jen pro spalování tuku a postupem času jsem to vzdala. Myslím si, že u sportu je důležité to, aby vás bavil, protože jestli vás nezačne ani po nějaké době alespoň trochu bavit, je lepší s tím přestat a zkusit něco jiného. To by bylo asi vše ke sportům, které mě nikdy nezaujaly.

Autor: Nicole Malíková (3D)

Sporty mě sice nikdy moc nezajímaly, ale i tak dokážu ocenit některé momenty nebo výkony profesionálních sportovců. A přijde mi také zajímavé, jak se člověk může živit jeho každodenní fyzickou aktivitou a něčím, co ho baví a naplňuje. Vždyť který malý kluk někdy nesnil o tom stát se fotbalovým nebo hokejovým hráčem?

Sporty jsou s námi už po staletí. První známky provozování sportovních aktivit byly nalezeny dokonce už u řady starověkých civilizací. Konkrétně se jedná o Čínu, kde byla provozována obdoba dnešní gymnastiky nebo o Persii, odkud jsou doloženy bojové hry s přesnými pravidly. Neznámějším případem je starověké Řecko, ve kterém se z aktivity směřující k fyzickému sebezdokonalování stala součást kulturního života. A součástí našich životů jsou sporty a celková fyzická aktivita až do dnes. Všichni společně rádi sporty sledujeme, ať už v hledišti na stadionech, či na televizi doma nebo někde v hospodě. A taky rádi vzpomínáme na úžasné a nepřekonatelné výkony některých hráčů či týmů v historii. Patří mezi ně například vítězství basketbalového týmu Chicago Bulls. Hlavní hvězdou tohoto týmu je považován Michael Jordan, kdy pod jeho taktovkou tým vyhrál 72 zápasů v základní části sezóny NBA. Mezi další hvězdy patří i Bill Russel, který dokázal vyhrát neuvěřitelných jedenáct mistrovských titulů v NBA. Naši pozornost samozřejmě neupoutala pouze nejlepší basketbalová liga na světě, ale například i NHL, když kanadský útočník Wayne Gretzky nasbíral 215 bodů za 52 gólů a 163 asistencí (sezóna 1985/1986). Mě vždycky ale nejvíc zajímaly bojové sporty, i když jsem žádný nikdy nedělala. Mezi významné momenty bojových sportů patří například zápas století mezi boxery Muhammadem Alim a Joem Frazierem v roce 1971. Oba tito soupeři totiž neokusili chuť porážky, a proto se tento zápas stal jedním z nejočekávanějších zápasů všech dob. Tento významný zápas (až do II. kola) skončil Aliho porážkou, kdy byl uzemněn tvrdým hákem (druh spodního úderu, většinou směřuje na soupeřovu bradu).

Bojové sporty mě zajímají hlavně proto, že vám dávají jakousi sebedůvěru. Pravidelným tréninkem většina lidí přijde na to, že mají na mnohem více, než si kdy mysleli. Pravidelné cvičení logicky pozitivně působí i na stav našeho těla. V čem je ale trénink bojových umění jiný než řada dalších sportovních aktivit, je jeho komplexnost. Člověk je po nich nejen rychlejší, ale i silnější a má větší výdrž. Některé druhy jako box, kickbox nebo thabox jsou už ze své podstaty vhodnější i pro reálnou sebeobranu, než jiné bezkontaktní varianty. Výhoda také nemusí být ve stránce fyzické, ale může zde pomoci i fakt, že napadený člověk nezpanikaří a zachová si chladnou hlavu.

V dnešní uspěchané době, kdy hodně lidí tráví svou pracovní dobu v kanceláři, bez jakékoli fyzické námahy, narůstá i potřeba se nějakým způsobem fyzicky i psychicky zrelaxovat. Vhodnou variantou této relaxace jsou opět bojové sporty a umění. Po pořádném cvičení se člověk cítí unavený a bolavý, ale zcela nepochybně šťastnější a uvolněnější, než před tím. Cvičení v mozku stimuluje vylučování nejrůznějších chemických sloučenin. Nejznámější z nich jsou endorfiny, které spousta lidí zná pod přezdívkou hormony štěstí.

Fyzická aktivita vyžaduje zvýšený přísun kyslíku a dalších živin do tkání. To klade větší požadavek na celý kardiovaskulární a dýchací systém. Díky pravidelné zátěži se vám tak bude pracovat lépe a efektivněji a budete mít více energie. Cvičení také zlepšuje kvalitu spánku, člověk usíná rychleji a jeho spánek je hlubší. Takže důvodů, proč zařadit sporty, či pravidelný pohyb do každého dne našeho života, je určitě mnoho. A vůbec jeden z mých nejoblíbenějších sportů je box. Na boxu se mi líbí síla, rychlost a údery jednotlivých soupeřů. Boj probíhá v ringu, a to výhradně ve stoje. Jakmile se boxer po tvrdém úderu dotkne podlahy jinou částí těla, než chodidly, nebo leží v provazech, je v pozici na zemi rozhodčím odpočítáván.

V boji se hodnotí pouze údery, které nejsou blokovány nebo zachyceny soupeřem a dopadnou přímo nebo švihem, a to hlubokou částí sevřené rukavice na přední nebo postranní část hlavy nebo těla od pasu výše.

S prvním výrazným posunem k novodobému boxu v historii přišel Jack Broughton a jeho pravidla z roku 1743. Cílem jeho pravidel bylo snížit poměrně vysoký počet zmrzačených či zemřelých bojovníků. Ve svých pravidlech vymezil prostor pro boje (dnešní ring) a zápas začal řídit nestranný rozhodčí. Boxer, který upadl na zem, měl k dispozici 30 sekund, aby se postavil na nohy. Zakázalo se útočit od pasu dolů. Bojovalo se nadále pěstmi bez pomoci rukavic tzv. bare-knuckle pugilism. Rukavice přišly do módy až po sto letech ve viktoriánské době. V roce 1867 byla publikována Queensberryho pravidla, kde se rukavice stávají nedílnou součástí výbavy boxera. Jednou z mnoha novinek bylo pravidlo o stanovení délky jednoho kola na tři minuty a minutovou přestávku mezi jednotlivými koly. Stále se však bojovalo do rozhodnutí na neomezený počet kol. Nejdelší známý souboj trval 106 kol, což je cca sedm hodin.

Za počátky orgánem řízeného profesionálního boxu je založení privátního klubu „National sporting club“ (NSC) v Londýně. Úspěšný model NSC a jeho stanovy byly přebírány dalšími kluby a organizacemi. V roce 1929 se britské kluby a organizace slučují v „British Boxing Board of Control“ (BBBC). První významnou americkou boxerskou organizací je New York State Athletic Commission, která byla založena v roce 1920. V současné době existují čtyři hlavní boxerské organizace – International Boxing Association (WBA), World Boxing

Council (WBC) a World Boxing Organization (WBO). Popularitu boxu zásadně ovlivnili filmy – The Champ, Rocky a ženský box především Million Dolar Baby.

Nevím, jestli s boxováním začnu, ale někdy bych to rozhodně měla vyzkoušet.

Autor: Redakce

Kdo tě přivedl k hasičskému sportu?

Ja sám. Už odmala jsem měl potřebu pomáhat.

Jaké jednotky dobrovolných hasičů jsi členem?

SDH Židlochovice.

Na jaké pozici působíš? Mohl bys nám popsat, co přesně na takové pozici děláš?

Působím na pozici hasiče. Moje práce je od záchrany osob až po hašení nebo uklízení po požárech.

Mohl bys nám popsat, jak probíhá výjezd?

Probíhá tak, že nás svolá operační středisko pomocí sms a nebo sirény. Jedeme všichni na hasičku, tam se převlékneme a jedeme na místo události. A mezi tím v autě rozdělujeme práci velitel, tedy kdo co má dělat.

Mezitím se připravujeme, kontolujeme si dýchací přístroj, zda je vše v pořádku. Nazývá se to tzv. minutová kontrola.

Jak často máte výjezdy?

Jednou do měsíce musíme být vždy připraveni na každou situaci. Teď pár dnů zpět hořela hala v Pouzdřanech, takže jsme zajišťovali OOB Ochrana obyvatelstva.

Jaké další výjezdy jsi už absolvoval? (Například hašení požáru)

Byl to například požár kamionu, požár haly v Holasicích a nebo Pouzdřanech a několik pohotovostí na stanici a je toho mnohem více...

Pořádáte také závody ve vaší vesnici?

Ano. A sjíždí se k nám různá okolní města a nebo vesnice.

Jaké další aktivity vaše sdružení vykonává?

Hodně akcí pro město. Což jsou plesy, trhy, akce Uklidíme město apod...

Spolupracuje vaše sdružení i se složkami IZS? Jestli ano, tak jakým způsobem?

Bez spolupráce by to nešlo. Spolupracujeme se všemi složkami IZS. Co se týče policie, tak ta

například řeší uzavření pozemní komunikace, popřípadě vyšetřování požáru a mnoho dalšího. A co se týče záchrany, tak ta se samozřejmě zaměřuje na ošetřování raněných a spoustu dalších věcí.

Jako tehdy student II. ročníku SZŠ Jaselské jsem na spinální jednotce v Bohunicích strávil za školní rok 30 vyučovacích hodin. Dojem jsem si z tohoto stanoviště odnesl velmi dobrý a to z následujících důvodů: personál spinální jednotky byl naprosto skvělý, jak zdravotní sestry, tak i sanitární personál, všichni byli milí, ochotní vám pomoci, nebylo jim nikterak za těžko přiložit ruku k dílu, či jen poradit po teoretické stránce. Pokud jste něco nevěděli, či se zmýlili, nebyli jste hned terčem kritiky či nevraživých pohledů, naopak vám bylo názorně vysvětleno, co a proč není správně.

Kromě zlepšení svých nedostatků, v podobě slabších výkonů v pracovním tempu a nepřilíš, avšak neúmyslné, důsledné organizace práce, jsem se zde přiučil nejednomu novému výkonu. Například podávání léčebného a očistného klyzmatu za pomoci irigátoru a Janettovy stříkačky, dále pak subcutánní aplikace inzulinu a zavádění infuze do centrální žilní kanyly. Toto pracoviště se mi velmi líbilo, protože je velice moderní, výborně zorganizované a v neposlední řadě velmi dobře logisticky zajištěné. Práce mi zde byla sama odměnou už jen pro vždy přívětivé a vděčné pacienty, za zmínku stojí například pan inženýr „K“ (z důvodu zachování soukromí uvádím pouze iniciály). Byl to výborný člověk, vždy veselý, snaživý a uctivý, i přes jeho dosažený titul a jistě i vážené společenské postavení byl v jednání velmi uctivý, nikdy nechyběla slova prosím a děkuji.

Pokud se na toto stanoviště mám ještě někdy vrátit, vracet se budu rozhodně s radostí a nadšením. Jsem zvědavý jaká pracoviště nám přinese příští školní rok. Osobně doufám, že se dostaneme do fakultní dětské nemocnice v Brně, jako pacient jsem toto zařízení navštívil mnohokrát a byl jsem si vždy přál odejít domů co nejdříve a být opět zdravý, nikdy mi pobyt zde nebyl trápením. S klidem si na závěr dovolím říci, že zdravotnický personál z Bohunic je mi vzorem a ukázkou toho, jak by vše mělo fungovat.

Historie spinálních jednotek v ČR

Spinální program v ČR nemá příliš dlouhou historii, v 50. – 60. letech minulého století se sice profesor Beneš pokoušel o prosazení vzniku tzv. spinálních center, leč neúspěšně. První spinální jednotka vznikla až v roce 1992, v úrazové nemocnici Brno, pod vedením profesora Wendscheho. Pro účinnou realizaci spinálního programu mělo zásadní význam založení České spondylochirurgické společnosti v roce 1999. Její výbor zahájil složitá a dlouhodobá jednání se státními orgány s cílem zásadně rozšířit péči o spinální pacienty. Toto úsilí vedlo v roce 2002 k vydání Metodického opatření Ministerstva zdravotnictví, které stanovilo síť pracovišť zajišťujících péči o spinální pacienty v různých časových obdobích po míšním

poranění. Pro akutní IA stadium v 1. – 2. týdnu po zranění byla péče nasměrována do jednoho z 15 spondylochirurgických pracovišť, pro subakutní stadium IB ve 3. – 12. týdnu po zranění byly určeny 4 spinální jednotky: ÚN Brno, SJ KN Liberec, FN SP Ostrava, SJ FN Motol. Pro 2. stadium byly zřízeny spinální rehabilitační jednotky v Hamzově odborné léčebně pro děti a dospělé, RÚ Hrabyně a v RÚ Kladruby. Po propuštění do domácího prostředí je pacient nadále dispenzarizován v ambulancích spinálních jednotek, ale základní lékařskou péči zajišťuje praktický lékař, eventuálně ambulantní specialisté. Důležitá je také sociální a pracovní rehabilitace spinálních pacientů. Velkou úlohu zde zastávají neziskové organizace v různých částech ČR, které nabízejí sociální služby, poradenství, osobní asistenci, půjčování pomůcek apod. Cílem je zajistit všem lidem po poškození míchy co nejlepší podmínky pro plnohodnotný život.

Pro zajímavost, první specializované centrum pro spinální pacienty založil v roce 1936 Dr. Donald Munro v Bostonské městské nemocnici v USA. Rovněž byl úspěšný v budování armádních spinálních center, kde bylo hojně využíváno jeho postupů a metod.

SJ při fakultní nemocnici Bohunice

Za souhlasu Ministerstva zdravotnictví je ve FN Brno vybudována a v březnu 2010 uvedena do provozu spinální jednotka. Jednotka je po organizační stránce umístěna pod vedením Kliniky úrazové chirurgie FN Brno. Spinální jednotka (dále jen SJ) pracuje jako součást traumacentra FN Brno. SJ má nasmlouvány potřebné výkony a kódy u zdravotních pojišťoven. Oddělení má 15 lůžek a jeho spádová oblast zahrnuje Jihočeský, Jihomoravský, Zlínský kraj a kraj Vysočina. Tato spádová oblast zahrnuje téměř 2,5 milionu obyvatel.

Spinální jednotka je vysoce specializované oddělení pro péči o pacienty s úrazovým i neúrazovým poškozením míchy a odpovídajícím neurologickým deficitem. Poškození míchy patří bezpochyby k nejvíce devastujícím zdravotním postižením, každý rok přibývá okolo 250 spinálních pacientů z nichž přibližně 200 je způsobeno úrazem. Nejvyšší podíl na těchto zraněních mají dopravní nehody, dále pak sportovní úrazy, např. pád z koně či motocyklu, skok do neznámé vody a tvrdý pád na mělké dno, a v neposlední řadě pády z výšky (např. pád ze stavebního lešení). Nejčastějšími spinálními pacienty jsou muži ve věku mezi 20 a 40 lety. SJ ve FN Bohunice je vybavena dvěma chirurgy traumatology, dvěma ortopedy, rehabilitačním lékařem, psychologem, dvanácti sestrami, šesti sanitárkami, pěti fyzioterapeuty a jedním ergoterapeutem. Na oddělení je pět třílůžkových pokojů, operační sál pro drobné výkony, tři tělocvičny, jídelna a tři hygienické boxy. Dva pokoje a individuální tělocvična jsou spojeny stropním závěsným transportním vertikalizačním zařízením. SJ je vybavena také osmi vozíky a potřebnými pomůckami (lokomat, vertikalizační stůl, motomedie).

Zdroje a citace: oficiální web FN Bohunice Brno a Spinální program v ČR, autor MUDr. Jiří Kříž, Ph.D.

Žil byl jeden malý myšák, který bydlel v domečku s kočičkou. A ten myšák sháněl jídlo pro kočičku, aby ho nesežrala. Jednou měl myšák donést kočičce klubíčko nití, ale jelikož už neměl peníze, tak musel věci pro kočičku ukrást. Nesměl jí to říkat, protože kočička byla proti krádežím a potom by se naštvála a snědla by ho.

V podvečer se vydal pro klubíčko nití. Musel se proplížit skrz pootevřené dveře do obchodu, kde prodávali nitě. Potají vyšplhal na stůl, aby mohl jedno klubíčko ukrást. Skutálel si klubíčko ze stolu na zem a začal ho kutálet domů. V tom si ale prodavačka všimla, jak si myšák bere klubíčko bez zaplacení domů. Prodavačka začala křičet a přivolala policii. Přišel policista holub a jeho asistent vrabec. Začali od prodavačky slonice zjišťovat, co se stalo. Když zjistili od myšáka pravdu, tak se slitovali a klubíčko mu dali. Myšák šel domů, kde na ni už čekala zlá kočička. Dal jí klubíčko a kočička se ho zeptala: „*kde jsi na to vzal peníze?*“, myšák odpověděl: „*měl jsem něco našetřeno*“ a kočička na to: „*lhát se nemá, slonice mi všechno řekla*“. Myšák se lekl a prosil o odpuštění, ale kočička měla jasno a myšičku sežrala.

Ponaučení: Nemáme lhát ani krást a dávat si pozor, s kým se kamarádíme, aby nám nevrátil kudlu do zad.

Autor: Alena Jarolímová (4L)

Kdyby mi někdo před pár měsíci řekl, že v našem státě bude životu nebezpečný virus, nebudeme chodit do školy, budeme muset nosit na veřejných místech roušky a bude celostátní karanténa, rozhodně bych mu nevěřila a asi bych se mu vysmála, co ho to napadlo. To jsem ale vůbec netušila, co všechno se za takovou chvíli odehraje. V té době jsme chodili stejně jako všechny předešlé roky do školy a už jsme se těšili, až zase začnou letní prázdniny a my si budeme užívat sluníčka, koupání na koupalištích, cestování do ciziny a poznávání nových míst a krajin. Zkrátka nás už škola přestávala od září bavit. A teď, když jsou školy zavřené a my trčíme doma, si říkám: „Jak jsem mohla říkat, že mě škola nebaví? Vždyť to bylo tak fajn se učit ve škole s kamarády!“

Ze začátku, když jsme dostávali teprve první úkoly, které jsme museli plnit sami doma, to bylo pro mě nejtěžší. Těžko jsem přijala takovou velkou změnu. Postupem času jsem se ale naučila pracovat tak, abych to všechno zvládala a nebyla z toho unavená a neměla pocit, že nic nestíhám. Teď už jsem si na tento nový režim zvykla a vlastně mi to takto i vyhovuje.

Kdybych měla říct, co mi vzala tady ta doba „karantény“, tak to budou určitě kamarádi, kteří mi teď nejvíc chybí a také ten volný pohyb. Zajít si kamkoliv, kam budu chtít bez toho, aniž bych měla strach, že tam chytnu nějaký virus, kterým můžu nakazit ostatní členy rodiny. Nikdy bych nevěřila, že to řeknu, ale také mi dost chybí škola. Ten starý řád. Učení se ve třídách za přítomnosti učitelů, kteří nám byli vždy k dispozici a vše nám v hodině vysvětlili a se vším pomohli. Hromada studentů na chodbách a také samozřejmě spolužáci, kteří byli nedílnou součástí mého školního dne. Je zvláštní teď nikoho z nich každodenně nevidat.

A kdybych zase z té druhé stránky měla říci, co mi tato doba dala, je na prvním místě uspořádání si povinností a času tak, abych to zvládala a měla z mého dne dobrý pocit. Naučila jsem se hledat v mých povinnostech ty prioritní a také ty, které není nutné dělat před těmi, které jsou pro mě momentálně důležité. Když karanténa začala, měla jsem takovou vidinu, že najednou budu mít obrovské množství času a budu dělat věci, na které jsem dřív moc času neměla. Tak to ale ve skutečnosti vůbec nebylo. Zjistila jsem, že toho času navíc není zas až tak moc a moje nadšení z toho, že budu dělat věci, které jsem předtím nestíhala, jsem musela potlačit. Tím, že teď trávím celý den doma, mi najednou přibyly povinnosti, které jsem dřív tolik nedělala. Takže ve finále jsem žádný ten můj vysněný volný čas neměla. Teď už jsem se ale naučila svůj čas využívat efektivně a nějaký ten volný čas na nové věci najdu.

Levandulový sirup

40 levandulových stonků s květy

1 kg cukru krystal

1 l vody

šťávu z jednoho většího citrónu

rum

Levanduli opláchneme a nastříháme na kousky. Vložíme do hrnce a zalijeme vodou. Přidáme oloupaný citrón nakrájený na kolečka. A necháme 24 hodin stát. Druhý den slijeme tekutinu přes sítko a začneme vařit. Přidáme cukr a vaříme, dokud se cukr úplně nerozpustí. Šťávu si pak nalijeme do sklenic a zalijeme kapkou rumu na konzervaci, utěsníme víčkem a necháme vychladnout. Skladujeme v lednici.

Pozn: Úplně stejným způsobem se dělají všechny bylinkové sirupy.

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám představili Mgr. Ondřeje Horynu .

Autor: Redakce

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Dětství jsem prožila v malé vesnici Benešov, nedaleko Boskovic. V současné době bydlím v Boskovicích, které leží asi 40 km od Brna.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Pedagogickou profesi jsem zahájila na Střední zdravotnické škole v Blansku, která byla odloučeným pracovištěm SZŠ Brno. V roce 2002 jsem přešla do Brna. Předtím jsem pracovala ve Vojenské nemocnici Brno, na oddělení ARO a chirurgické JIP a chirurgickém oddělení Nemocnice Boskovice.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Studovala jsem Učitelství odborných předmětů pro SZŠ na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Učím odborné předměty. V současnosti především odbornou praxi.

Co máte na naší škole ráda?

Ve škole jsem velmi spokojená a nevím, co bych uvedla jako prioritu. Mám ráda všechny, ale tak trochu mám slabost pro akční a zvědavé žáky. Většinou v sobě skrývají široký potenciál, mají spoustu energie a jde s nimi pracovat. Pokud se dobře namotivují, dokážou neskutečné věci.

Co byste na škole naopak změnila?

Byla bych ráda, kdyby školu navštěvovali žáci, kteří mají o studium opravdový zájem a snaží se získávat co nejvíce informací, dovedností a návyků, které po absolvování naší školy budou uplatňovat v péči o pacienty. ☺

Vzpomenete i jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Myslím si, že jsem byla úspěšná studentka. Ve škole jsem neměla problémy s učením a s chováním už vůbec ne.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Tělesné tresty ve škole určitě neuznávám. Zastávám názor vzájemné domluvy a otevřené komunikace. Na druhé straně Igor Hnízdo, to byl „Učitel“ ☺

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

Při komunikaci s rodiči jsem zatím neměla žádný problém, který by překračoval pravidla slušné komunikace.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

První a nejlepší učitelé byli rodiče, kteří mi dali základ do života. Velmi ráda vzpomínám i na odbornou učitelku ze zdravotnické školy, která ve mně vzbudila opravdovou lásku k profesi všeobecné sestry.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví mě práce s lidmi. Velkou výhodou naší profese je pestrost, rozmanitost a předávání zkušeností. A co mě štve – stále se zvyšující administrativa a „papírování“.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Mám ráda odborné konference, při kterých se dozvídám nové informace z oboru.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Mám ráda všechny své žáky, nedělám mezi nimi rozdíly. Beru je jako své děti, kterým se snažím pomáhat a předávat zkušenosti.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Ve škole je spousta výborných kolegů, kterých si vážím a ráda s nimi spolupracuji. Nebudu jmenovat konkrétně, abych na někoho nezapomněla. Ale určitě musím zmínit kolegyně v kabinetu.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

V dětství jsem chtěla být vždy lékařkou. V osmé třídě jsem se rozhodla, že se zkusím přihlásit na zdravotnickou školu, a potom se uvidí, kam bude moje cesta směřovat. Při studiu zdravotnické školy mě ale profese všeobecné sestry nadchla a já jsem se rozhodla jít pracovat do nemocnice. Časem mi přestal vyhovovat nepřetržitý provoz. V té době na oddělení, kde jsem pracovala, chodili žáci na odbornou praxi. Zalíbila se mi spolupráce s jejich vyučující, která mi nabídla volné místo u nich ve škole. Dlouho jsem se nerozmýšlela a volné místo jsem přijala jako další životní výzvu, které jsem nikdy nelitovala.

Máte nějaký životní vzor?

Životním vzorem byla pro mě maminka. Svým přístupem k životu mě motivovala, vždy mě ve všem podporovala a pomáhala.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

Líbí se mi především české seriály a filmy. Na tuto otázku nejde jednoznačně odpovědět. Mezi nejoblíbenější patří Pelíšky a Obecná škola.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Poslouchám převážně populární hudbu a opět raději českou.

Jaké čtete knihy?

Knihy a čtení jsou pro mě důležité. Čtu velmi ráda a zejména romány, životopisy slavných osobností, ale i severské detektivky. Vybírám si knihy především českých autorů. Mezi oblíbené autory patří Alena Morštajnová, Kateřina Tučková, ale i Patrik Hartl.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Jedním z koníčků je právě zmiňované čtení. Ráda chodím do přírody a cestuji především po hradech a zámcích v České republice. Sport provozuji spíše pasivně ☺.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Nejsem vybíravá v jídle. Mám ráda klasickou českou kuchyni. Nemám ráda sýry a vlašský salát.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Cestuje, odpočívá, dohání resty, které během školního roku odložila ☺.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Já nejsem typ, který by plánoval na tak dlouhou dobu dopředu. Užívám si života a beru všechno tak, jak je.

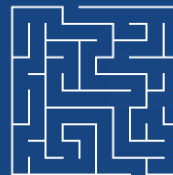
A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Historek z pedagogické praxe je spousta. Řada z nich je nepublikovatelných. Ale přesto všechno nejhumornější jsou ty, které se týkají příprav pacienta na operaci ☺.

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny 😊

Autor: Mgr. Tomáš Novotný

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

16 (jablko je 10, banán 4, kokos 2)

Řešení rébusu č. 2 z minulého čísla:

Velbloudům chybí stíny.

Zadání rébusu č. 1

V jakém pořadí projedou auta křižovatkou?

- a) Červené, zelené, modré
- b) Modré, zelené, červené
- c) Červené, modré, zelené
- d) Zelené, modré, červené
- e) Zelené, červené, modré
- f) Modré, červené, zelené
- g) Ten, kdo na křižovatku přijede jako první
- h) Ten, kdo se nejméně bojí

Zadání rébusu č. 2

Evropský cestovatel.

Dokážete z hlavy určit, kterou barvu má Bulharsko, Portugalsko, Estonsko, Nizozemsko a Švédsko?

Autoři: Redakce

Český den proti rakovině - 24. ročník celonárodní veřejné sbírky (30. 9. 2020)

Dne 30. září 2020 se naše škola zapojila do celonárodní veřejné sbírky „Český den proti rakovině“, která se z důvodu epidemie COVID 19 konala v náhradním termínu.

Tematickým zaměřením sbírky pro letošní rok byly informace o nádorovém onemocnění ledvin a močového měchýře a o možnostech jejich prevence. Sbírka je organizována prodejem žlutého kvítku měsíčku lékařského. Pořadatelem je Liga proti rakovině, organizačně sbírku zajišťuje agentura Arcadia.

Do akce se zapojilo 5 dvojic žáků ze tříd oboru zdravotnický asistent a zdravotnické lyceum. Velké poděkování patří všem, kteří se sbírkové akci zúčastnili a přispěli finančně na dobrou věc.

Finanční částka vybraná našimi žáky činí 8 204,- Kč.

(Zapsala: Mgr. Dana Hauserová)

24. ročník celonárodní veřejné sbírky

Český den proti rakovině

Kvůli koronaviru bude letos dobrovolníků ve žlutých tričkách v ulicích méně. Pokud je nepotkáte, podpořte nás alespoň zakoupením e-kytičky za DMS:

DMS KVET 30 nebo **DMS KVET 60** nebo **DMS KVET 90** na č. **87 777**

Děkujeme!

30 let Liga proti
1990-2020 rakovině Praha

30.9.2020

www.cdpr.cz www.lpr.cz

Koupit e-kytičku můžete odesláním dárcovské SMS ve tvaru **DMS KVET 30** nebo **DMS KVET 60** nebo **DMS KVET 90** na číslo 87 777. Cena DMS je 30, 60, 90 Kč. Více na www.darcovskasms.cz. Přispět můžete také na sbírkový účet č. 6500065/0300.

Hledáte prodejce kytiček?

Stáhněte si mobilní aplikaci sběrky s interaktivní mapou a preventivním kalendářem:

Generální partner:

Hlavní partner:

Hlavní mediální partneři:

Mediální partneři:

IT partner:

Poděkování dalším partnerům a spolupracovníkům:

Bluetech, s. r. o. • Český červený kříž • Český svaz žen • Model Obaly, a. s.
Monitors media, s. r. o. • Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska • Soleta Stignum, s. r. o.

Partneři:

Organizátor:

Nouzový stav a distanční výuka (5. 10. 2020)

Dne 5. 10. 2020 byl vládou opět vyhlášen nouzový stav na 30 dní, kvůli stále se zvyšujícím počtům nakažených koronavirem. Od stejného dne platí nová opatření pro školy, kde se zavádí distanční výuka. Opatření se dotknou nejen středních a vyšších odborných škol, ale i těch základních.

Střední, vyšší odborné a základní umělecké školy se uzavřeli od pondělí 5. října ve všech okresech, které jsou podle semaforu Ministerstva zdravotnictví momentálně oranžové nebo červené barvy. Uzavření je naplánováno zatím na dva týdny, po kterých se rozhodne, zdali se studenti a žáci vrátí do lavic. Do daných opatření ovšem nespadá praktická výuka na odborných školách, jako je např. SZŠ Jaselská, kdy žáci budou moct chodit do výuky.

Nehledě na barvu regionu na semaforu se zakazuje na všech druhých stupních základních škol tělesná výchova, místo které budou probíhat procházky na čerstvém vzduchu. Na prvních stupních může tělesná výchova probíhat v nezměněné podobě. Podobně je na tom i výuka hudební výchovy, která sice není zrušená, ale žáci během hodin nesmí zpívat. Místo toho bude probíhat především teorie.

Omezeny jsou také kroužky, kterých se týká obecné opatření o volnočasových aktivitách. Mohou tedy probíhat maximálně v 10 lidech uvnitř a 20 účastnících venku. Školní družiny fungují od pondělí nadále bez omezení.

Ministerstva zdravotnictví i školství potvrdila, že provoz vysokých škol aktuální opatření neovlivní a prezenční výuku budou nadále případně omezovat pouze krajské hygienické stanice. Prezenčně lze absolvovat pouze praktické, klinické nebo experimentální vyučování ve skupinách do 15 lidí a individuální konzultace a zkoušky do 10 lidí. Navštěvovat je možné knihovny a studovny.

Konkrétní opatření, které se vztahují k 5. 10. 2020

Shromažďování

Hromadné akce – venku max. 20 lidí, uvnitř max. 10 lidí

Výjimku mají členové jedné domácnosti, jednání zastupitelstev, soudů nebo lidé během práce v zaměstnání.

Sportovní soutěže

Bez diváků

Během profesionálních a nižších soutěží max. 130 sportovců a personálu

Restaurace a hospody

Max. 6 lidí u jednoho stolu

Uzavření nejpozději ve 22:00

Zákaz zpěvu

ZŠ, SŠ a konzervatoře

Muzikály, opery a koncerty

Bohoslužby

SZŠ Jaselská v České televizi (5. 10. 2020)

Dne 5. 10. 2020 se naše škola dostala i do zpravodajských relací na České televizi, konkrétně do Studia ČT 24 a do Událostí v regionech Brno, kde se objevily reportáže k uzavření středních škol v rizikových oblastech a distanční výuce na středních školách. Vystoupily zde ředitelka školy PhDr. Zuzana Číková a zástupkyně ředitelky Mgr. Simona Valošková při distanční výuce biologie. Podívat se na jednotlivé reportáže můžete na stránkách školy v záložce Škola a podzáložce Média o nás. Níže uvádíme odkazy na jednotlivá videa.

<https://www.szs-jaselska.cz/ct-24-uzavreni-strednich-skol-v-rizikovych-oblastech/>

<https://www.szs-jaselska.cz/udalosti-v-regionech-brno-distanzni-vyuka/>

Vláda zpřísnila opatření proti koronaviru (8. 10. 2020)

Dne 8. 10. 2020 došlo k zpřísnění opatření v boji proti koronaviru. Kvůli raketově rostoucím číslům pozitivně testovaných na koronavirus a především kvůli rychle rostoucím vážným průběhům této nemoci ohlásil ministr zdravotnictví Roman Prymula nové restriktce. Ty, až na výjimky, budou platit od 12. října do 23. října. Následně se budou podle aktuální situace rozvolňovat, avšak některá z nich proto mohou platit mnohem déle. Zároveň ministr zdravotnictví apeloval na všechny zaměstnavatele, aby umožnili svým zaměstnancům práci z domova (homeoffice). Níže uvádíme jednotlivá opatření.

Konkrétní opatření, které se vztahují k 12. 10. 2020

Bazény, fitnesscentra a posilovny

Budou uzavřeny. V jejich případě platí opatření už od půlnoci na pátek 9. října.

Restaurace

Budou muset zavřít ve 20:00, dosud to je ve 22:00. Platí od půlnoci na pátek 9. října. U stolu budou moci sedět nejvýše čtyři osoby, dosud je to šest. Provoz hotelů či penzionů se nemění.

Sport

Ruší se veškeré sportovní aktivity, profesionální i volnočasové. Vnitřní sportoviště budou uzavřena. Venku bude možné sportovat do 20 osob (např. tenis, fotbal). Výjimku tvoří mezinárodní utkání, která se budou moct hrát, ale bez diváků.

Kultura

Všechny kulturní události se ruší. Zavřou se divadla, kina, muzea, galerie a další kulturní objekty.

Zoologické zahrady a hvězdárny

Budou uzavřeny.

Obchodní centra, prodejny a provozovny

Zůstanou otevřeny. V obchodech a provozovnách služeb se mohou zákazníci od pátku zdržovat ve skupinách nejvýše po dvou lidech. V restauracích v obchodních centrech, tzv. foodcourtech, budou moci být u stolu nejvýše dvě osoby. Vypnuta bude wi-fi, aby se tam neposedávalo.

Úřady

Omezí se fungování na dva dny v týdnu na pět hodin.

Nemocnice a seniorské domy

Na 14 dní se zakážou návštěvy.

Bohoslužby

účast na náboženských akcích bude omezena na 10 lidí. Nyní je limit 100 lidí.

Školy

Mateřské školy

Nic se nemění, zůstávají v provozu podle dosavadního režimu.

1. stupeň základních škol

Nic se nemění, zůstávají v provozu podle dosavadního režimu.

2. stupeň základních škol

Týdenní střídání prezenční a distanční výuky jednotlivých tříd.

Žáci nižších stupňů víceletých gymnázií budou ovšem dál chodit do školy, netýká se jich ani distanční výuka, ani střídání tříd.

Střední školy

Prezenční výuka se ruší na celém území ČR s výjimkou praktické výuky. Přechází se na distanční výuku.

Vysoké školy

Všechny přecházejí na distanční výuku. Osobní přítomnost se zakazuje. Výjimku bude mít praxe lékařských a zdravotnických oborů.

Zároveň ministr školství Robert Plaga vyhlásil pro všechny školy na 26. a 27. října dny volna, jako Dny boje proti koronaviru. „*Chápejte je jako dny boje proti covidu, jako dny, které musíme využít k tomu, aby se nám podařilo se situací se vypořádat,*“ uvedl.

Vláda omezila dále vstup do obchodů a provozoven na skupiny maximálně po dvou osobách. Nákupy jsou možné nanejvýš ve dvou, ve fast-courtech se lidé mohou stravovat pouze ve dvou u jednoho stolu a bude vypnutá wi-fi síť. Opatření platí už od pátku 9. 10. 2020.

Kabinet omezil „*svobodu pohybu a pobytu tak, že lze vstupovat do nákupních center, do prodejen a provozoven služeb, s výjimkou provozoven stravovacích služeb, a pobývat v nich nejvýše ve skupinách po 2 osobách a tak, že mezi skupinami je rozestup alespoň 2 metry; toto omezení se nevztahuje na osoby mladší 15 let doprovázející zletilou osobu ze společné domácnosti*“, dodal ministr zdravotnictví Roman Prymula.

Nová opatření proti šíření koronaviru (12. 10. 2020)

Dne 12. 10. 2020 vláda schválila další opatření proti šíření koronaviru. Zavřou se všechny školy, výjimku tvoří školy mateřské. Všechny školy tímto přechází na distanční výuku. Úplně se zavřou i restaurace, povolené bude pouze výdejní okénko do 20:00. Zakazuje se i konzumace alkoholu na veřejnosti. Lidé se budou moci pohybovat maximálně ve skupinách po šesti lidech.

Opatření platí plošně, tedy nejen ve vnitřních, ale i ve venkovních prostorech. Ve větším počtu se mohou shromažďovat pouze rodinní příslušníci, statutární orgány, zasedání státní správy, samosprávy a politické strany. Na zastávkách MHD jsou už od úterý povinné roušky. Opatření platí od středeční půlnoci do 3. listopadu. Opatření by se po týdnu mohla zmírnit, pokud se reprodukční číslo sníží na 0,8. Níže opět uvádíme konkrétní opatření.

Školy

Zavírají se všechny školy s výjimkou škol mateřských. Budou vyčleněna zařízení pro děti pracovníků záchranného systému, především lékařů a zdravotních sester. Vysoké školy mohou pořádat zkoušky, kde není více než 10 lidí. Zakazuje se pobyt studentů, kteří mají jiné bydliště v ČR, na kolejích. Na středních školách bude zakázána praktická výuka. Základní umělecké školy musí zrušit i dosud povolenou výuku jeden na jednoho.

Restaurace

Od středeční půlnoci úplně zavřou restaurace, kluby i bary. Bude možné prodávat jen jídlo s sebou ve výdejních okýnkách. Hotelové restaurace mohou mít otevřeno do 20:00 hodin.

Pití alkoholu

Zakazuje se pití alkoholu na veřejně přístupných místech.

Omezení shromažďování

Lidé se mohou shromažďovat v maximálním počtu 6 osob. Výjimku mají orgány státní správy a samosprávy. Omezení se týká skupin venku i uvnitř, například i sportovců.

Roušky

Zavádí se povinnost nosit roušky na zastávkách veřejné dopravy. Tedy na nástupištích, přístřešcích MHD nebo v čekárnách. Opatření platí od úterý do odvolání.

Nová opatření proti šíření koronaviru (19. 10. 2020)

V pondělí po jednání vlády uvedl ministr zdravotnictví Roman Prymula, že od středy bude povinné nošení roušek i venku na území obcí a měst, pokud budou lidé od sebe blíže než dva metry. Výjimku mají rodiny nebo lidé při sportování. Roušky mimo zastavěné oblasti pak požadovány také nejsou. Vláda pak také odsouhlasila povinné nošení roušek v autě, pokud v něm necestují členové jedné rodiny.

V domovech seniorů by podle ministra také měly být vyčleněny prostory pro nemocné koronavirem a k tomu i potřebný personál. Prymula nevyločil ani podporu pro školy v přírodě pro děti z prvního stupně základních škol, aby bylo možné pokračovat ve výuce.

O případném zavedení „lockdownu“ se podle ministra nebude na vládě diskutovat tento týden. Podle něj musí opatření prokázat účinnost za 14 dní.

Další opatření proti šíření koronaviru (21. 10. 2020)

V den, kdy začala platit nová a přísnější opatření, vláda rozhodla opět o dalších. Českou republiku čeká od čtvrtka tzv. lockdown. Vzhledem k závažné situaci a dramatickému nárůstu pandemie se vláda rozhodla přistoupit k dalším opatřením. Vláda ve středu schválila další opatření proti šíření koronaviru. Zavřou se maloobchody a služby s výjimkou obchodů se základním sortimentem. Omezen je pohyb a kontakt lidí s jinými lidmi i s úřady.

Od čtvrtka 22. 10. 2020 od 6:00 se v Česku uzavře většina obchodů, stejně jako to bylo na jaře. Otevřené zůstanou jen provozy zajišťující základní potřeby, tedy lékárny a obchody s potravinami či drogerií. Velkoobchodní prodej zůstává bez omezení. Ve velkých nákupních centrech budou otevřeny pouze potraviny, drogerie, lékárny a další provozovny. Dojde i k uzavření služeb. Lidé se tedy budou muset opět obejít bez kadeřníků, knihoven a dalších služeb.

Vláda dále omezuje pohyb občanů a kontakt s dalšími lidmi na nezbytně nutnou dobu. Samozřejmě s výjimkou cest do práce, nezbytných cest za rodinou, nákupu základního sortimentu či nutné pomoci blízkým a cest k lékařům. Povolené jsou vycházky v přírodě a v parcích, pobyt na chatách a chalupách, a to v maximálním počtu 2 osob s výjimkou členů domácnosti a spolupracovníků.

Výjimky jsou následující:

Maloochod

Potraviny, prodejci pohonných hmot, paliv, hygienického zboží, kosmetiky, drogistického zboží, lékárny, prodejny zdravotnických prostředků, malých domácích zvířat, prodejci krmiva, brýlí a souvisejícího zboží, novin a časopisů, tabákových výrobků, zahradnických potřeb.

Služby

Prádelny, čistírny, autoservisy, odtahy vozidel, prodejci náhradních dílů k dopravním prostředkům a výrobním technologiím, dostupné bude vyzvednutí zásilek a zboží, otevřené budou i pohřební služby, květinářství, prodejny textilního materiálu a galanterie, servisy IT techniky, spotřební elektroniky a dalších výrobků, provozovny realitního zprostředkování a účetních poradců, daňové evidence, oprav a instalací strojů a zařízení pro domácnost, myčky automobilů, domácí potřeby, železářství, kompostárny či sběrný.

Další opatření proti šíření koronaviru (25. 10. 2020)

Od středy 28. 10. 2020 se v Česku opět zpřísňují koronavirová opatření. Děje se tak kvůli nefunkčnosti současných restrikcí a nepříznivému vývoji epidemiologické situace.

Vláda nařídila noční zákaz vycházení s výjimkou nezbytných cest a firmám nařídila homeoffice, pokud je to možné. Dále proběhne další omezení maloobchodního prodeje a farmářských trhů. Omezení platí od středy 28. října do půlnoci v úterý 3. listopadu, kdy by měl skončit nouzový stav, kabinet ale bude žádat o prodloužení.

Opatření platná od středy 28. října 6.00 do 3. listopadu 24:00.

Noční zákaz vycházení

Mezi 21. hodinou a 4:49 je zakázáno vycházet z domu

Výjimky

cesty do zaměstnání a zpět

cesty k výkonu povolání

cesty k zajištění bezpečnosti a pořádku, řešení krizové situace, ochrany zdraví, veřejné hromadné dopravy, zásobování a rozvážkové služby, poskytování zdravotní nebo sociální péče

neodkladné cesty z důvodu ochrany života, zdraví či majetku

venčení psa do 500 metrů od bydliště

Zavedení práce z domova

Kabinet nařídil práci z domova všude tam, kde to povaha zaměstnání umožňuje

Uzavření trhů

Vláda zakázala prodej na tržištích a tržnicích

Je zakázán i stánkový prodej

Nevztahuje se na prodej ovoce, zeleniny, mléka a výrobků z mléka, masa, vajec, pekařských a cukrářských výrobků – vše však z domácí výroby

Zakazuje se konzumace výrobků v prostoru trhů

Na ploše 400 metrů čtverečních na trhu může být v jeden čas maximálně 20 lidí a stánky od sebe musí být minimálně dva metry

Omezení provozu lázní

Lázeňské a léčebně-rehabilitační zařízení mohou poskytovat péči lidem, kteří ji mají alespoň částečně hrazenou z veřejného pojištění, samoplátcům ne

Omezení maloobchodu

Maloobchodní prodejny musí mít celou neděli zavřeno

V sobotu musí obchody zavřít mezi 20. a 5. hodinou

Zavřít musí kasina, herny a sázkové kanceláře

Výjimku mají čerpací stanice, lékárny, prodejny v místech zvýšené koncentrace cestujících (letiště, nádraží), prodejny zdravotnických potřeb

Opatření pro restaurace zůstává – mohou stále prodávat přes okénko

Otevřená zůstanou také květinářství, v prodejně mohou být přítomni maximálně dva zákazníci

Výměna ministra zdravotnictví (29. 10. 2020)

Prezident Miloš Zeman ve čtvrtek jmenoval novým ministrem zdravotnictví lékaře Jana Blatného. Oznámil to mluvčí Hradu Jiří Ovčáček poté, co Blatný navštívil hlavu státu na zámku v Lánech. Nahradit má dosavadního šéfa resortu Romana Prymulu (za ANO), který končí kvůli kontroverzní noční schůzce v uzavřené restauraci s Jaroslavem Faltýnkem a Jiřím Havrlantem.

Prodloužení nouzového stavu (30. 10. 2020)

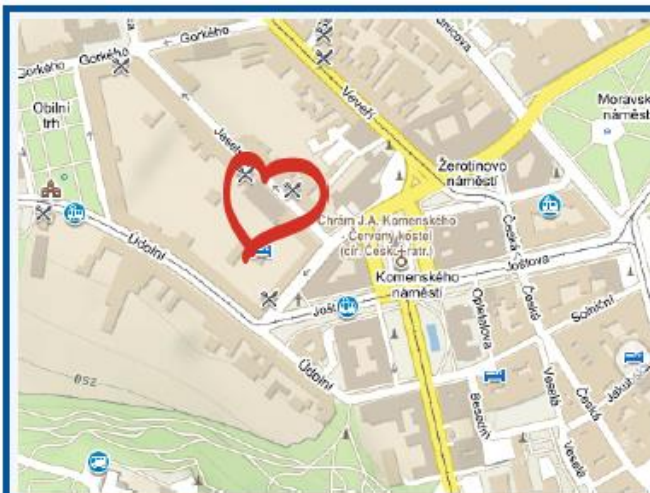
Poslanci schválili prodloužení nouzového stavu kvůli epidemii koronaviru do 20. listopadu. Důvodem je pokračující epidemiologická situace v souvislosti s epidemií koronaviru. Sněmovna tak nevyslyšela původní žádost vlády, která chtěla prodloužit stav o celých 30 dní.

V režimu nouzového stavu může vláda na základě krizového zákona zavádět přísnější opatření včetně plošných zásahů do základních práv, pro která nestačí rozhodnutí ministra zdravotnictví podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Stav nouze je možné vyhlásit nejdéle na 30 dnů, s následným prodloužením musí souhlasit Poslanecká sněmovna. Prodloužení nouzového stavu mimo jiné znamená, že může delší dobu platit jednotlivá opatření, která byla přijata v minulých dnech a týdnech.

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřtyna

Asistent šéfredaktora – Soňa Dohnalová (4L)

Asistent šéfredaktora – Monika Pisková (4L)

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Recept – Monika Pisková (4L)

Literární soutěž – Michael Gulda (2C)

Halliwickova metoda plavání – Žáci 35 (2019/2020)

Zajímavý koníček – Nguyen Nguyet Anh Vu – Anička (4C)

Úvaha – Nicole Malíková (3D)

Spinální jednotka při FN Bohunice – Matěj Postl (4B)

Bajka o myšákovci – Anna Kulakova (2D)

Doba koronaviru a karantény – Alena Jarolímová (4L)

Vyslechni svého učitele... – Redakce

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Redakce

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

Finalista soutěže

O neinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

